

Pomimo faktu, że duże miasta zakwalifikować należy do środowisk bardzo silnie przekształconych przez człowieka, możemy znaleźć na ich terenie miejsca, które są ostoją dla wielu gatunków zwierząt. Dotyczy to zwłaszcza owadów, które często do rozwoju potrzebują niewielkiej przestrzeni. Szczególnym przykładem tej grupy są mrówki, a zwłaszcza gatunki dendrofilne, które często całe swoje życie spędzają na jednym drzewie, czy wręcz jednej gałęzi. Gniazdując wysoko nad ziemią są niedostępne dla ludzi, a co za tym idzie mogą rozwijać się bez przeszkód nawet w bardzo bliskim sąsiedztwie człowieka. Badania te mają na celu sprawdzenie, czy zielen miejska dużego miasta może stanowić alternatywne siedlisko dla gatunków mrówek związanych z drzewami. Z jednej strony duży udział zabudowań prawdopodobnie będzie zmniejszał różnorodność nadrzewnych mrówek, z drugiej jednak podwyższona temperatura w centrum miasta może być czynnikiem zwiększającym ich różnorodność. Kluczowe jest więc ustalenie czynnika, który ma decydujące znaczenie dla fauny tych owadów w zieleni miejskiej. Za pomocą arborystycznych technik dostępu linowego badany będzie wpływ urbanizacji na zbiorowiska dendrofilnych gatunków mrówek w zieleni miejskiej oraz ich preferencje mikrosiedliskowe (wybór gatunku drzewa, wysokości gniazdowania i in.). Ujęcie w analizach zarówno drzew rodzimych, jak i obcych pozwoli stwierdzić, czy dendrofilne mrówki wykazują preferencje w tej kwestii. Prawdopodobnie rodzime gatunki drzew będą preferowane przez mrówki. Ponadto ustalany będzie dokładny gradient temperatury w badanym mieście.

Badania prowadzone na innych grupach organizmów pokazują, że niektóre z nich bardzo dobrze znoszą presję urbanizacyjną, inne jednak nie są na nią odporne. Mrówki są niewątpliwie bardzo ważnym składnikiem ekosystemu, niezbędne jest zatem poznanie ich odporności na presję urbanizacyjną, oraz potencjalnych zmian w preferencjach w wyborze siedlisk w gradiencie miejskim.